

fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år, blev med en anden formulering sat ind i straffeloven som § 192 a ved nr. lov nr. 411 af 10. juni 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven (Styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, konfiskation, øget vidnebeskyttelse og skærpelse af straffen for våbenbesiddelse mv.).

Bestemmelsen indebærer, at besiddelse mv. af *særdeles farlige våben* skal henføres under § 192 a, stk. 2, uanset om det pågældende våben besiddes på et offentligt tilgængeligt sted, på bopælen eller et andet ikke offentligt tilgængeligt sted. Bestemmelsen forudsættes efter forarbejderne, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2512, at finde anvendelse på våben, som typisk har karakter af egentligt krigsmateriel, og som ikke lovligt kan besiddes af andre end militært, herunder hjemmeværnet. Som eksempler nævnes panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber, miner og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler og maskingeværer. Afgrænsningen mellem særdeles farlige skydevåben efter § 192 a, stk. 2, og andre skydevåben fastsættes i forarbejderne således, at automatiske skydevåben omfattes af bestemmelsen, mens det ikke gælder halvautomatiske, repetervåben og enkeltskudsvåben.

Også besiddelse af *eksplosivstoffer* kan efter omstændighederne være omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 2, hvis der er tale om stoffer i en sådan mængde og af en sådan farlighed, at det vil kunne bruges til at forvolde betydelig skade, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2513. Der skal efter forarbejderne endvidere lægges vægt på de konkrete omstændigheder omkring besiddelsen af stofferne, herunder f.eks. om der er tale om personer med tilknytning til rockermiljøet, således at der er risiko for, at stofferne vil blive anvendt til angreb mod beboede bygninger. Det er ikke afgørende om de, der besidder eksplosivstofferne samtidig er i besiddelse af detonatorer, men hvis eksplosivstofferne er anvendt til fremstilling af bomber, vil de kunne være omfattet af bestemmelsen.

Hvis besidderen af eksplosivstofferne kan sandsynliggøre, at besiddelsen har et lovligt formål, vil straffelovens § 192 a, stk. 2, ikke finde anvendelse, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2513. Som eksempel kan nævnes en virksomhed, som besidder eller anvender eksplosivstoffer til et i sig selv lovligt formål, men som ikke har den fornødne tilladelse hertil. I sådanne tilfælde vil der alene kunne blive tale om straf efter våbenloven.

Straffelovens § 192 a, stk. 2, omfatter efter vedtagelsen af lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af bl.a. straffeloven også udvikling af og forskning i faste

stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende eller irriterende. Endelig omfatter bestemmelsen efter vedtagelsen af lov nr. 503 af 7. juni 2006 om ændring af våbenloven, straffeloven og krigsmaterielloven også alle overtrædelser af våbenlovens § 5, stk. 1, vedrørende masseødelæggelsesvåben, bortset fra fremføringsmidler til kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben samt midler til sådanne fremføringsmidler og våben.

3.1.5. Strafadmålingen

3.1.5.1. *Straffen for besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted (straffelovens § 192 a, stk. 1)*

Indsættelsen af straffelovens § 192 a, stk. 1, ved lov nr. 500 af 17. juni 2008 indebar en væsentlig skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder.

Det forudsættes således i forarbejderne, jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg A, side 5985, at straffen for besiddelse af skydevåben *med tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder* i førstegangstilfælde normalt vil være 6 måneders fængsel (mod 4 måneders fængsel tidligere for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2). I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 8-10 måneders fængsel (mod 6-8 måneders fængsel tidligere for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2).

Ved besiddelse af skydevåben *uden tilhørende ammunition* på offentligt tilgængelige steder forudsættes det i forarbejderne, at straffen i førstegangstilfælde fremover normalt vil være 4 måneders fængsel. I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 6-8 måneders fængsel.

Hvis der herudover foreligger *yderligere skærpende omstændigheder*, f.eks. såfremt skydevåbenet bæres i forbindelse med et indbrud eller brugstyveri af en bil eller anvendes til trusler, hvor der kan være særlig fare for, at våbnet anvendes, afhænger straffen for våbenbesiddelsen af karakteren af de forhold, hvorunder våbnet er båret, men det forudsættes i forarbejderne, at der i sådanne tilfælde bliver tale om en straf for våbenbesiddelsen, der ligger noget over de angivne strafniveauer.

Såfremt skydevåbnet ikke blot har været i gerningsmandens besiddelse, men også har været *affyret på offentligt tilgængeligt sted*, men uden konkret at have medført fare for andre menneskers liv eller førlighed, forudsættes straffen efter forarbejderne at være noget